

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 376/2024
02.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марије Милетић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4. 9/21 од 08.09.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-По1-28/23 од 29.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 02.04.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марије Милетић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4. 9/21 од 08.09.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-По1-28/23 од 29.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4. 9/21 од 08.09.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-По1-28/23 од 29.11.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције, окривљеног АА и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4. 9/21 од 08.09.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Марија Милетић, само против другостепене пресуде, (с тим што из образложења захтева произилази да се истим побија и првостепена пресуда), у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, другостепену пресуду преиначи или исту укине и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости иако не нумерише указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да је првостепени суд користио незаконите доказе и то слике СМС порука, односно извештај о форензичком прегледу лица места ПУ Пожаревац Кт-604-41/2017 од 25.01.2017. године, а који докази нису прибављени, у складу са чланом 286. став 3. ЗКП, обзиром да не постоји налог судије за претходни поступак, а по предлогу надлежног јавног тужиоца.

Неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се истичу као незаконит доказ извештај о форензичком прегледу лица места ПУ Пожаревац Кт 604-41/2017 од 21.05.2017. године, из разлога што је у конкретном случају извршена доказна радња увиђај ствари, у смислу члана 135. ЗКП, за коју доказну радњу није обавезно постојање наредбе суда. Увиђај покретне ствари – мобилног телефона је, као што стоји у списима предмета, саставни део криминалистичко-форензичке документације. Радња увиђаја ствари је предузета на покретној ствари – мобилном телефону, на тај начин што је извршено КТ фотографисање порука са мобилног телефона ББ и ВВ, односно поруке су фотографисане и задржане у фотодокументацији у списима предмета.

Сходно изнетом, у конкретном случају овлашћена службена лица ПУ Пожаревац нису поступали у смислу одредбе члана 286. став 3. ЗКП, а како то бранилац неосновано истиче, већ у складу са одредбом члана 135. ЗКП, којом је прописано да се увиђај ствари предузима на покретним и непокретним стварима окривљеног или других лица, те сходно томе није ни постојала потреба за издавање налога судије за претходни поступак, а по предлогу јавног тужиоца.

Дакле, како по оцени овога суда, означени докази представљају законите доказе на којима се пресуда може заснивати, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**